

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532541152/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Saa gik han om, et Røv for Convenientsen,
Og daglig blev han meer og mere sløv;
Mens Moderen, for Hjertets Stemme døv,
Hvert skændigt Middel adler med Tendentsen.
Til Slutningen hun Sonnen gi'er i Kjøb
Til Frøken Datteren af Excellencen:
Den hulde *Fine* fra den anden Sang,
Hvis Sjæl var lille, mien hvis Krop var lang.

Om otte Dage Brylluppet skal stande;
De syv er alt forbi, og *Charles* staaer
Med urofulde Tanker i sin Pande,
Og seer i Aft'nen ud, hvor Luna gaer
Paa Himlen frem med Straalers gyldne Haar,
Hvori som dunkle Slør sig Skygger blande.
Den milde Glands hans Hjerter til sig trækker,
Hvert yndigt Billed i hans Sjæl den vækker.

Hvor er Erindring sød, selv naar den saarer,
Hvor fuldt af Væcmød er dens lette Smil;
Hvor funklende er dog dens Blik af Taarer,
Hvor træffende dens tankerige Pål.
Hvor er den hævende, selv naar den daarer
Med svundne Dromme alle Hjertets Tvivl,
Hvor er den kjærlig, naar den Fortid maaler
Med herlige, med underfulde Straaler!

Og som en Gud den hæver *Charles*'s Bryst,
Og som en Seraph gi'er den Aanden Vinger,
Og som et Lyn sig Tanken mægtig svinger
Hen over Himlen af hans svundne Lyst:
Han seer kun Glædens Sæd og Sorgens Høst,
Han seer kun Frugten, som ham Anger bringer,
Han seer kun Fortids Haab han aanded' i –
Han hører kun det Ord: forbi! forbi!